

Ankestyrelsen

Ankestyrelsens principafgørelse C-53-06

Resume:

Udgiften til træning i varmtvandsbassin kunne ikke anses for en nødvendig merudgift som følge af en ansøgers funktionsnedsættelse, da der ikke var lægevidenskabelig dokumentation for, at træning i varmtvandsbassin var bedre end almindelig træning på land.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 699 af 7. juni 2006 - § 84, stk. 1

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 100

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 106 af 23. oktober 2002 om ændring af vejledning om sociale tilbud til voksne med handicap (Dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse) - afsnittet om afgrænsning overfor andre bestemmelser, underafsnit behandling

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en ansøger, som led af Ehlers-Danlos Syndrom. Det var oplyst, at Ehlers Danlos Syndrom var en arvelig kronisk og uhelbredelig sygdom i bindevævet, som medførte forandringer i hud, led og blodkar. Ansøger var overvejende plaget af forandringer i led i form af overbevægelige led, som tidligere havde givet anledning til flere ledscred. Det var oplyst, at ansøger anvendte kørestol.

Kommunen havde givet afslag på hjælp til dækning af udgifter til akupunktur, kranio-sakral terapi, varmtvandsbassin og fysioterapibehandling efter servicelovens § 84. Kommunen lagde vægt på, at der ikke var lægelig indikation for afholdelse af de ansøgte udgifter.

Ansøger klagede over afgørelsen. I klagen var det bl.a. oplyst, at hun havde brug for akupunktur og kranio-sakral terapi for at opretholde tilværelsen. I forhold til varmtvandsbassin var det anført, at ansøger var nødt til at tage lange varme bade, herunder opholde sig i varmtvandsbassin, for at holde sig varm, lindre smerter og forbedre funktionsniveauet. I forhold til fysioterapi var det oplyst, at ansøger ikke kunne benytte den vederlagsfri fysioterapi, da hun havde brug for en særlig form for fysioterapi, som ikke kunne lægeordineres.

Det sociale nævn tiltrådte kommunens afgørelse.

Nævnet fandt ikke grundlag for at ændre kommunens skøn over, om udgifterne til varmtvandsbassin samt behandling af forskellig karakter var merudgifter som følge af ansøgers nedsatte funktionsevne ved den daglige livsførelse.

Nævnet lagde til grund, at udgifter til behandling faldt uden for servicelovens § 84 om merudgifter, jf. Socialministeriets vejledning nr. 106 af 23. oktober 2002 om dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse. Endvidere lagde nævnet til grund, at principperne i afgørelsen refereret i SM C-5-05 om varme bade og ophold i varmtvandsbassin også var gældende for Ehlers-Danlos syndrom, da der ikke var dokumenteret et forbedret funktionsniveau efter brug heraf.

Ansøger klagede over nævnets afgørelse.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt der kunne ydes hjælp til dækning af udgifter til akupunktur, kranio-sakral terapi, varmtvandsbassin og fysioterapi efter servicelovens § 84.

Afgørelse:

Ansøger havde ikke ret til at få hjælp til dækning af udgifter til akupunktur, kranio-sakral-terapi, fysioterapi og varmtvandsbassin.

Begrundelsen var, at der ikke kunne ydes hjælp til dækning af udgifter til kranio-sakral terapi, fysioterapi og akupunktur som en merudgift efter serviceloven.

Begrundelsen var videre, at udgiften til varmtvandsbassintræning ikke var en nødvendig merudgift som følge af ansøgers funktionsnedsættelse.

Ankestyrelsen lagde til grund, at ansøger var omfattet af den personkreds, som havde ret til at få dækket merudgifter efter serviceloven.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det fulgte af sektoransvarlighedsprincippet, hvorefter udgifter til behandling henhørte under sundhedssektoren, sammenholdt med Socialministeriets vejledning om hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse, at der ikke kunne ydes hjælp til dækning af behandlingsudgifter som en merudgift efter serviceloven.

Ankestyrelsen lagde videre vægt på, at kranio-sakral terapi, fysioterapi og akupunktur efter deres art og ud fra en lægelig vurdering måtte betragtes som behandling.

Ankestyrelsen lagde herudover vægt på, at udgiften til varmtvandsbassintræning efter en lægelig vurdering ikke kunne anses for at være en nødvendig merudgift som følge af ansøgers funktionsnedsættelse.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at der ikke var lægevidenskabelig dokumentation for at træning i varmtvandsbassin var bedre end almindelig træning på land, medmindre der var tale om en svær ledlidelse. Ankestyrelsen lagde videre vægt på, at ansøger efter en lægelig vurdering ikke havde en svær ledlidelse.

Ankestyrelsen bemærkede, at det på det foreliggende grundlag ikke kunne vurderes, om varmtvandsbassintræning var en behandlingsudgift, som i givet fald slet ikke ville være omfattet af de udgifter, der kunne dækkes som merudgift.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.

År for udstedelse

2006

Dato for underskrift

21.12.2006

Offentliggørelsesdato

11.07.2013

Status: Gældende

Paragraf

§ 84, § 100

Lovområder

Servicebogen

Emner

Merudgifter til voksne, Voksen, Behandlingsudgift, Kranio,
Fysioterapibehandling, Sakral terapi, Varmtvandsbassin,
Nødvendighed, Handicap

Journalnummer J.nr.: 3500399-06

3 relaterede principmeddelelser

10.07.2013

Ankestyrelsens principafgørelse C-22-02

Hjælpeordning, Muskelsvind, Boligindretning, Nyopført hus, Boligskift, Hjælperværelse

2 samboende ansøgere med muskelsvind fandtes, på baggrund af en konkret vurdering af deres forhold, berettiget til at få hjælp til dækning af udgifter til et hjælperværelse. Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen til grund, at ansøgerne havde ansøgt komm...

11.07.2013

Ankestyrelsens principafgørelse C-8-07

Voksne med handicap, Merudgifter til voksne, Diabetes, Beregning sygeforsikringen danmark

Ved beregningen af merudgifter ved den daglige livsførelse til en kvinde med diabetes, der havde passivstillet sit medlemskab af Sygeforsikringen Danmark, var der ikke hjemmel til at se bort fra den del af hendes udgifter til insulin, som hun som til...

10.07.2013

Ankestyrelsens principafgørelse C-61-01

Hjælpemiddel, Udskiftning af dæk og slanger, Kørestol, Driftsudgifter

Efter hjælpemiddelbekendtgørelsen ydes hjælp til udskiftning af dæk og slanger til kørestole, hvis der er behov for mere end én årlig udskiftning. Ansøgeren betaler selv den første årlige udskiftning. Ankestyrelsen har truffet afgørelse om, at en kør...

Ring: 33 41 12 00 man-tirs og tors-fre kl. 9-15. Onsdag lukket

Adresse: Ankestyrelsen, 7998 Statsservice

Mail: ast@ast.dk

Sikker mail: sikkermail@ast.dk

[Tilgængelighedserklæring](#)